

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sandler AG

Sagsøgt: Hauptzollamt Regensburg

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht München — fortolkning af artikel 236, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1), og artikel 889, stk. 1, andet led, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 (EFT L 253, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 214/2007 af 28. februar 2007 (EUT L 62, s. 6), samt artikel 16 og 32 i protokol nr. 1 til bilag V til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 (EFT L 317, s. 3) — indførelse af syntetiske fibre fra Nigeria til Den Europæiske Union — muligheden for efterfølgende at anvende en præferencetoldsats, der ikke længere var i kraft på tidspunktet for ansøgningen om godtgørelse — situation hvor varen var blevet indført på et tidspunkt, hvor den nævnte præferencetoldsats stadig var gældende, men hvor dens anvendelse blev nægtet, fordi varecertifikat EUR.1 var påført et stempelaftryk, som afviger fra det mønsteraftryk, der er blevet fremsendt til Kommissionen

Konklusion

- 1) Artikel 889, stk. 1, første afsnit, andet led, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, som senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 214/2007 af 28. februar 2007, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en ansøgning om godtgørelse af told, når der er blevet ansøgt om og tildelt en toldpræferenceordning ved varenes overgang til fri omsætning, og det først er senere, i forbindelse med en efterfølgende undersøgelse foretaget efter udløbet af toldpræferenceordningen og genindførelsen af den normale told, at indførselslandets myndigheder har foretaget efteroprævning af forskellen i forhold til den told, der finder anvendelse på varer med oprindelse i tredjelande.
- 2) Artikel 16, stk. 1, litra b), og artikel 32 i protokol nr. 1 i bilag V til partnerskabsaftale mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000, og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 2003/159/EF af 19. december 2002, skal fortolkes således, at hvis det under en efterfølgende kontrol viser sig, at et stempel, som ikke svarer til det mønsteraftryk, som er meddelt af udførselslandets myndigheder, er blevet anvendt på varecertifikat EUR.1, kan indførselslandets toldmyndigheder i afvise dette certifikat og give det tilbage til importøren med henblik på at give denne mulighed for at opnå udstedelsen af et efterfølgende certifikat på grundlag af artikel 16, stk. 1, litra b), i protokol nr. 1, frem for at iværksætte proceduren i nævnte protokols artikel 32.

- 3) Artikel 16, stk. 4 og 5, og artikel 32 i protokol nr. 1 skal fortolkes således, at de er til hinder for, at indførselslandets myndigheder nægter at godkende et varecertifikat EUR.1, hvorpå der — skønt det i alle dets øvrige elementer er i overensstemmelse med bestemmelserne i samme protokol — i rubrikken »Bemærkninger« ikke er påført den særlige påtegning i bestemmelsens stk. 4, men en bemærkning, som i sidste ende skal fortolkes som betydende, at varecertifikat EUR.1 er udstedt i henhold til protokollens artikel 16, stk. 1, som et varecertifikat EUR.1, der er udstedt efterfølgende. I tilfælde af tvivl vedrørende dokumentets ægthed eller de pågældende varers oprindelse skal de pågældende myndigheder indlede kontrolproceduren i nævnte protokols artikel 32.

(¹) EUT C 194 af 30.6.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 24. oktober 2013 — Caisse nationale des prestations familiales mod Salim Lachheb og Nadia Lachheb (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luxembourg)

(Sag C-177/12) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — familiedyelse — børnetilskud — national lovgivning, der fastsætter tildeling af en ydelse i form af et automatisk skattemæssigt fradrag for børn — familiedyelser, der ikke kan kumuleres)

(2013/C 367/16)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Caisse nationale des prestations familiales

Sagsøgte: Salim Lachheb og Nadia Lachheb

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — fortolkning af artikel 1, litra u), nr. i), artikel 3, artikel 4, stk. 1, litra h), og artikel 76 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149, s. 2) — fortolkning af artikel 18 TEUF og 45 TEUF, artikel 7 i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT L 257, s. 2) og artikel 10 i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet (EFT L 74, s. 1) — begrebet

familieydelse — lovligheden af nationale retsforskrifter, hvorefter der tildeles en ydelse til hvert forsørgelsesberettiget barn i form af et skattnedslag for arbejdstagere, der udøver deres erhvervmæssige virksomhed på en anden medlemsstats område — ligebehandling — suspension af tildelingen af familieydelsen i beskæftigelsesstaten svarende til størrelsen af den tilsvarende ydelse, der er fastsat i bopælsstatens lovgivning — antikumulationsregler

Konklusion

Artikel 1, litra u), nr. i), og artikel 4, stk. 1, litra h), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 647/2005 af 13. april 2005, skal fortolkes således, at en ydelse såsom det børnetilskud, der er indført ved lov af 21. december 2007 om børnetilskud, udgør en familieydelse som omhandlet i denne forordning.

(¹) EUT C 200 af 7.7.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 24. oktober 2013 — Stoilov i Ko EOOD mod Nachalnik na Mitnitsa Stoliczna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Sag C-180/12) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — den i hovedsagen omhandlede afgørelse har ikke længere noget retsgrundlag — de forelagte spørgsmål uden relevans — ufornuddent at træffe afgørelse)

(2013/C 367/17)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stoilov i Ko EOOD

Sagsøgt: Nachalnik na Mitnitsa Stoliczna

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Administrativen sad Sofia-grad — fortolkning af Kommissionens forordning (EF)

nr. 1031/2008 af 19. september 2008 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 291, s.1), og Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) samt artikel 41, stk. 2, litra a), og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — tarifiering af varer — tarifiering af varen (ruller af fiberdug til fremstilling af rullegardiner) under KN-kode 5407 61 30 på grund af dens kendetegn som »vævet stof« eller tarifiering under KN-kode 6303 92 10 på grund af dens eneste anvendelsesformål som »rullegardiner« — afgørelse om efteroprævning af statslige tilgodehavender i forbindelse med forpligtelsen til at betale et tillæg til told og moms, som følge af en sagkyndig udtalelse fra et toldlaboratorium — princippet om beskyttelse af den berettede forventning, henset til omstændighederne i forbindelse med indgivelsen af toldangivelsen

Konklusion

Det er ufornuddent at besvare de af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) forelagte spørgsmål.

(¹) EUT C 194 af 30.6.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. oktober 2013 — Yvon Welte mod Finanzamt Velbert (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-181/12) (¹)

(Kapitalens frie bevægelighed — artikel 56 EF og 58 EF — arveafgift — arvelader og arvetager bosiddende i et tredjeland — arv — fast ejendom beliggende i en medlemsstat — ret til bundfradrag i afgiftsgrundlaget — forskellig behandling af bosiddende og ikke-bosiddende personer)

(2013/C 367/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Yvon Welte

Sagsøgt: Finanzamt Velbert